
Verklaring SGJ uitzending VARA Ombudsman op 6 januari 2012

De VARA gaat op vrijdag 6 januari het programma 'De Ombudsman' uitzenden. In deze uitzending is er aandacht voor het uithuisplaatsen van vijf kinderen die bij hun moeder mevrouw De Wolff woonden. De programmamakers van de Ombudsman zetten in deze uitzending vraagtekens bij de verklaringen van de gezinsvoogd van SGJ.

Onze opdracht

SGJ heeft de maatschappelijke opdracht kinderen die in hun ontwikkeling bedreigd worden te beschermen. In de casus van mevrouw De Wolff gaat het om - in opdracht van de kinderrechter - beschermen van zeven minderjarige kinderen. De scheiding van hun ouders en hun onderlinge communicatie maakte dat de kinderrechter in 2009 bepaalde dat hulp in vrijwillig kader niet het gewenste effect opleverde en dat een ondertoezichtstelling (OTS) nodig was. SGJ voert deze wettelijke kindbeschermingsmaatregel uit.

Situatie mei 2011

Vijf kinderen wonen bij moeder, twee (en twee meerderjarige) kinderen wonen bij vader. In mei 2011 zijn er ernstige zorgen over de situatie van de kinderen die bij moeder wonen. Iemand uit de omgeving van mevrouw De Wolff heeft een AMK-melding gedaan. De kinderen zijn angstig voor het gedrag van hun moeder, zo constateert de gezinsvoogd van SGJ. Deze gezinsvoogd spreekt met alle betrokkenen, consulteert de huisarts van het gezin en de GGZ. SGJ besluit - ter bescherming van de kinderen - een spoeduisplaatsing (naar vader) aan te vragen.

Focus van de gezinsvoogd van SGJ is de situatie van de kinderen. Hun veiligheid en ontwikkeling is door het gedrag van mevrouw De Wolff in het geding. Of aan het gedrag al dan niet aandoeningen van psychiatrische aard ten grondslag liggen, is voor de beslissing om de kinderen uit huis te plaatsen - en in dit geval bij vader en de overige broertjes en zusjes onder te brengen - niet van belang. Consult van de gezinsvoogd met huisarts en GGZ diende het doel een beeld te krijgen van de effecten van gedrag van een volwassene (in dit geval mevrouw De Wolff) op de kinderen. De huisarts kende het gezin en de GGZ kon meedenken over de mogelijke schade en via de huisarts hulp inschakelen. Consult met huisarts en GGZ had niet als doel een mogelijke diagnose vast te stellen en was ook niet relevant voor het aanvragen van een uithuisplaatsing.

Toelichting op de door SGJ genomen stappen

Op 12 mei heeft de gezinsvoogd een aanvraag ingediend bij de rechtbank voor een spoeduisplaatsing. Er is diezelfde dag telefonisch overleg geweest tussen gezinsvoogd en griffier. Tijdens dat gesprek heeft de griffier aangegeven dat er een aanvullende onderbouwing nodig was. Deze aanvullende onderbouwing was onder andere nodig omdat op dat moment geen telefonisch contact met de kinderrechter gerealiseerd kon worden. Deze onderbouwing is op 13 mei naar de rechtbank gestuurd, als aanvulling op het verzoek van 12 mei. De uithuisplaatsing dateert van 13 mei, net als de beschikking. De gezinsvoogd heeft op 12 mei - na intern overleg - besloten de vijf kinderen bij vader (gezaghebbend ouder) te laten in afwachting van de officiële uithuisplaatsing (naar vader) van de volgende dag. Dit vanwege de ernst van de signalen en omdat de kinderen anders de volgende dag bij moeder zouden moeten worden weggehaald. De aanvraag tot spoeduisplaatsing wordt conform de geldende procedure binnen 24 uur behandeld en gehonoreerd voor de termijn van vier weken. De uithuisplaatsing wordt door de kinderrechter vervolgens in een zitting bekrachtigd en de periode wordt verlengd tot de duur van de OTS, namelijk 5 november 2011.

Mevrouw De Wolff gaat tegen de beslissing van de kinderrechter in hoger beroep bij het gerechtshof. Zij is van mening dat de kinderrechter op grond van verkeerde informatie heeft besloten tot de spoeduisplaatsing. De meervoudige familiekamer van het Gerechtshof toetst de beslissing van de kinderrechter en komt, gehoord de bezwaren van mevrouw De Wolff en het pleidooi van SGJ, tot de conclusie dat de kinderrechter de juiste beslissing heeft genomen. De rechters van de meervoudige kamer hebben moeder gehoord, doorgevraagd en zich nadrukkelijk een eigen oordeel gevormd. Op 5 november 2011 wordt de OTS en de machtiging uithuisplaatsing (voor dag en nacht) met een jaar verlengd.

Mevrouw De Wolff dient tevens een klacht (van dezelfde strekking als het beroep bij het gerechtshof) in bij de externe klachtencommissie van SGJ. De commissie belegt een zitting, past hoor en wederhoor toe. De uitspraak van de klachtencommissie levert voor mevrouw De Wolff niet het gewenste resultaat op.

Uithuisplaatsing is noodzakelijk en gelegitimeerd

Zowel de kinderrechter als het Gerechtshof hebben geoordeeld dat de uithuisplaatsing van de kinderen gelegitimeerd en noodzakelijk is. In al deze procedures is mevrouw De Wolff gehoord en zijn haar schriftelijke en mondelinge bezwaren meegewogen.

SGJ betreurt het - in het belang van de kinderen uit dit gezin - dat deze casus zo uitgebreid in de media komt en zal over de inhoud van de casus in de media geen verdere mededeling doen. Dat zou - naar onze stellige overtuiging - de belangen en privacy van de kinderen ernstig schaden. De Inspectie Jeugdzorg is na het eerste contact dat de VARA eind november 2011 met SGJ zocht op de hoogte gesteld over de mogelijke publiciteit met betrekking tot deze casus.

De Inspectie Jeugdzorg en de Nationale ombudsman zijn bevoegd de dossiers in te zien. SGJ heeft niets te verbergen, ze zijn van harte welkom.